

Υπόθεση C-278/22

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

22 Απριλίου 2022

Αιτούν δικαστήριο:

Upravni sud u Zagrebu (Κροατία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

12 Απριλίου 2022

Προσφεύγουσα:

ANTERA d.o.o.

Καθού:

Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga

[παραλειπόμενα]

Το Upravni sud u Zagrebu (διοικητικό δικαστήριο του Ζάγκρεμπ, Κροατία) στο πλαίσιο διοικητικής διαφοράς μεταξύ της προσφεύγουσας ANTERA d.o.o., [παραλειπόμενα] που εδρεύει στο Ζάγκρεμπ [παραλειπόμενα], [παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα]

και του καθού Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga Republike Hrvatske (κροατικού οργανισμού εποπτείας των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών, Δημοκρατία της Κροατίας), [παραλειπόμενα] που εδρεύει στο Ζάγκρεμπ [παραλειπόμενα], [παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα]

ζητεί την ερμηνεία του άρθρου 49 ΣΛΕΕ και του άρθρου 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά [παραλειπόμενα]

Αντικείμενο της κύριας δίκης και συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών

1. Η προσφεύγουσα, ANTERA d.o.o., [παραλειπόμενα] που εδρεύει στο Ζάγκρεμπ [παραλειπόμενα], [παραλειπόμενα], άσκησε προσφυγή ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου με αίτημα τον έλεγχο της νομιμότητας της απόφασης του Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga Republike Hrvatske (κροατικού οργανισμού εποπτείας των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών) [παραλειπόμενα] της 14ης Φεβρουαρίου 2019 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

2. Η προσβαλλόμενη απόφαση απαγορεύει στην προσφεύγουσα να εκτελεί πράξεις χρηματοδοτικής μίσθωσης χωρίς την άδεια άσκησης τέτοιου είδους δραστηριοτήτων. Επιβάλλει δε στην προσφεύγουσα την υποχρέωση να αποδείξει τη συμμόρφωσή της με την εν λόγω απόφαση προσκομίζοντας στον καθού έκθεση σχετικά με τα ληφθέντα μέτρα και αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη των περιεχόμενων στην έκθεση ισχυρισμών, δηλαδή να προσκομίσει στον καθού εντός 8 ημερών από την παραλαβή της εν λόγω απόφασης στοιχεία που να αποδεικνύουν την υποβολή αίτησης διαγραφής από το εμπορικό μητρώο των δραστηριοτήτων της «χρηματοδοτικής μίσθωσης μηχανοκίνητων οχημάτων», της «μίσθωσης και χρηματοδοτικής μίσθωσης επιβατικών αυτοκινήτων και φορτηγών (με ή χωρίς οδηγό)» και της «μίσθωσης ή χρηματοδοτικής μίσθωσης ποδηλάτων, μοτοσικλετών κ.λπ.».

3. Οι διάδικοι δεν αμφισβητούν ότι η προσφεύγουσα είναι θυγατρική εταιρίας η οποία εδρεύει σε άλλο κράτος μέλος εντός του οποίου η μητρική εταιρία παρέχει τις ίδιες υπηρεσίες με τις επίμαχες εν προκειμένω. Επιπλέον, οι διάδικοι δεν αμφισβητούν το γεγονός ότι η προσφεύγουσα είναι εγγεγραμμένη στη Δημοκρατία της Κροατίας ως εταιρία που ασκεί τις προμνησθείσες δραστηριότητες, χωρίς να έχει λάβει σχετική άδεια από τον καθού, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, του Zakon o leasingu (νόμου περί χρηματοδοτικής μίσθωσης).

4. Κατόπιν εκτάκτου ελέγχου που διενήργησε ο καθού, διαπιστώθηκε ότι η προσφεύγουσα είχε συνάψει τρεις συμβάσεις μακροχρόνιας μίσθωσης (τεσσάρων οχημάτων), και στη συνέχεια, κατόπιν ρητού αιτήματος των πελατών της, αγόρασε τα οχήματα από τον προμηθευτή αποκτώντας την κυριότητά τους και παραχώρησε τη χρήση τους στους πελάτες.

5. Ο καθού κατέληξε, βάσει των ως άνω πραγματικών περιστατικών, στο συμπέρασμα ότι το συγκεκριμένο επιχειρηματικό μοντέλο αποτελεί κατ' ουσίαν χρηματοδοτική μίσθωση, και ότι, επομένως, η εν λόγω εταιρία ασκούσε στην πραγματικότητα δραστηριότητες χρηματοδοτικής μίσθωσης χωρίς να διαθέτει τη σχετική άδεια.

6. Αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς του καθού που αποτέλεσαν τη βάση για την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η περιγραφόμενη συμπεριφορά του καθού προσέβαλε τα δικαιώματά της που διασφαλίζονται από το ενωσιακό κεκτημένο. Εκτιμά δε ότι η Δημοκρατία της

Κροατίας δεν μπορεί να εξομοιώσει τη λειτουργική μίσθωση με χρηματοοικονομική υπηρεσία και να υπαγάγει, συνεπώς, την παροχή υπηρεσιών λειτουργικής μίσθωσης και ενοικίασης αυτοκινήτων στην εποπτεία του καθού (HANFA), βάσει των αρμοδιοτήτων που του έχουν ανατεθεί με τον Zakon o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga (νόμο περί του κροατικού οργανισμού εποπτείας των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών).

Σχετικές διατάξεις του κροατικού δικαίου

7. Το άρθρο 15, παράγραφος 1, του Zakon o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga (νόμου περί του κροατικού οργανισμού εποπτείας των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών) (*Narodne novine*, 140/05, 154/11 και 12/12) προβλέπει ότι, στο πλαίσιο της άσκησης δημόσιας εξουσίας, ο οργανισμός αυτός δύναται να εκδίδει εκτελεστικές διατάξεις βάσει του νόμου αυτού και νόμων που διέπουν τη λειτουργία της κεφαλαιαγοράς, επενδυτικά και άλλα κεφάλαια, την εξαγορά ανωνύμων εταιριών, επιχειρήσεις ασφάλισης συντάξεων, ασφάλισης και αντασφάλισης **και τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες**, καθώς και βάσει άλλων νόμων που του παρέχουν τέτοια εξουσιοδότηση.

8. Το άρθρο 15, παράγραφος 2, του νόμου περί του κροατικού οργανισμού εποπτείας των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών προβλέπει ότι, **στο πλαίσιο της άσκησης δημόσιας εξουσίας, ο οργανισμός αυτός έχει την εξουσία εποπτείας των δραστηριοτήτων των φορέων που υπάγονται στην εποπτεία του και διαλαμβάνονται στην πρώτη παράγραφο του παρόντος άρθρου**, καθώς και των νομικών προσώπων που ασκούν δραστηριότητες πρακτορείας επιχειρηματικών απαιτήσεων, στο μέτρο που οι υπηρεσίες αυτές δεν παρέχονται από τράπεζες στο πλαίσιο των εγγεγραμμένων στο μητρώο δραστηριοτήτων τους, καθώς και την εξουσία επιβολής μέτρων για την άρση διαπιστωθεισών πλημμελειών και παρατυπιών.

9. Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του Zakon o leasingu (νόμου περί χρηματοδοτικής μίσθωσης) (*Narodne novine*, 141/13) προβλέπει ότι εταιρία χρηματοδοτικής μίσθωσης είναι εμπορική εταιρία η οποία εδρεύει στη Δημοκρατία της Κροατίας και **έχει καταχωριστεί στο εμπορικό μητρώο βάσει άδειας ασκήσεως δραστηριοτήτων χρηματοδοτικής μίσθωσης, η οποία εκδίδεται από τον οργανισμό υπό τις προϋποθέσεις που θέτει ο παρών νόμος.**

10. Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του νόμου περί χρηματοδοτικής μίσθωσης προβλέπει ότι η χρηματοδοτική μίσθωση είναι δικαιοπραξία βάσει της οποίας ο εκμισθωτής αποκτά το αντικείμενο της χρηματοδοτικής μίσθωσης κατόπιν αγοράς του από τον προμηθευτή και απόκτησης του δικαιώματος κυριότητας επ' αυτού, και ακολούθως παρέχει στον μισθωτή το δικαίωμα χρήσης του αντικειμένου αυτού για ορισμένο χρονικό διάστημα έναντι καταβολής μισθώματος εκ μέρους του μισθωτή.

10. Το άρθρο 5, παράγραφος 1, του νόμου περί χρηματοδοτικής μίσθωσης προβλέπει ότι, ανάλογα με το περιεχόμενο και τα χαρακτηριστικά της μίσθωσης, αυτή μπορεί να είναι χρηματοδοτική ή λειτουργική.

11. Το άρθρο 5, παράγραφος 2, του νόμου περί χρηματοδοτικής μίσθωσης προβλέπει ότι η χρηματοδοτική μίσθωση είναι δικαιοπραξία δυνάμει της οποίας ο μισθωτής, κατά τη διάρκεια χρήσης του αντικειμένου της χρηματοδοτικής μίσθωσης, καταβάλλει στον εκμισθωτή μίσθωμα λαμβανομένης υπόψη της συνολικής αξίας του αντικειμένου της μίσθωσης, φέρει τις δαπάνες απόσβεσης και μπορεί ασκώντας το δικαίωμα εξαγοράς να αποκτήσει την κυριότητα του αντικειμένου αυτού έναντι ορισμένου τιμήματος το οποίο, κατά τον χρόνο άσκησης του εν λόγω δικαιώματος, υπολείπεται της πραγματικής αξίας του αντικειμένου κατά την εν λόγω χρονική στιγμή, ενώ ο κίνδυνος και τα οφέλη που σχετίζονται με την κυριότητά του μεταβιβάζονται σε μεγάλο βαθμό στον μισθωτή.

12. Το άρθρο 5, παράγραφος 3, του νόμου περί χρηματοδοτικής μίσθωσης προβλέπει ότι η λειτουργική μίσθωση είναι δικαιοπραξία βάσει της οποίας ο μισθωτής καταβάλλει στον εκμισθωτή, κατά τη διάρκεια χρήσης του αντικειμένου της μίσθωσης, ορισμένο τίμημα το οποίο δεν απαιτείται να καθορίζεται βάσει της συνολικής αξίας του αντικειμένου, ο δε εκμισθωτής φέρει τις δαπάνες απόσβεσης του αντικειμένου, ενώ ο μισθωτής δεν έχει βάσει της συμβάσεως δικαίωμα εξαγοράς του και, επομένως, ο κίνδυνος και τα οφέλη που σχετίζονται με την κυριότητα του αντικειμένου παραμένουν κυρίως στον εκμισθωτή, ήτοι δεν μετακυλίνουν στον μισθωτή.

13. Το άρθρο 6, παράγραφος 1, του νόμου περί χρηματοδοτικής μίσθωσης προβλέπει ότι **δραστηριότητες χρηματοδοτικής μίσθωσης μπορούν να ασκούν οι εταιρίες χρηματοδοτικής μίσθωσης του άρθρου 3 του παρόντος νόμου**, οι εταιρίες χρηματοδοτικής μίσθωσης κράτους μέλους του άρθρου 46 του νόμου αυτού, και τα υποκαταστήματα εταιριών χρηματοδοτικής μίσθωσης τρίτων χωρών του άρθρου 48 του παρόντος νόμου.

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

14. Το άρθρο 49, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ απαγορεύει τους περιορισμούς της ελευθερίας εγκατάστασης των υπηκόων ενός κράτους μέλους στην επικράτεια ενός άλλου κράτους μέλους, η δε απαγόρευση αυτή εκτείνεται επίσης στους περιορισμούς για την ίδρυση πρακτορείων, υποκαταστημάτων ή θυγατρικών εταιριών από τους υπηκόους ενός κράτους μέλους που είναι εγκατεστημένοι στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους.

15. Το άρθρο 49, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ προβλέπει ότι η ελευθερία εγκατάστασης περιλαμβάνει την ανάληψη και την άσκηση μη μισθωτών δραστηριοτήτων, καθώς και τη σύσταση και τη διαχείριση επιχειρήσεων, και ιδίως εταιριών κατά την έννοια του άρθρου 54, δεύτερη παράγραφος, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται από τη νομοθεσία της χώρας εγκατάστασης για

τους δικούς της υπηκόους, με την επιφύλαξη των διατάξεων του κεφαλαίου που αναφέρονται στην κυκλοφορία κεφαλαίων.

16. Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (στο εξής: οδηγία 2006/123/EK) προβλέπει ότι η οδηγία αυτή εφαρμόζεται στις υπηρεσίες παρόχων εγκατεστημένων σε κράτος μέλος.

17. Το άρθρο 2, παράγραφος 2, σημείο β', της οδηγίας 2006/123/EK προβλέπει ότι η οδηγία δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες δραστηριότητες: **στις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες**, όπως αυτές που αφορούν τράπεζες, πιστώσεις, ασφαλίσεις και αντασφαλίσεις, επαγγελματικές ή προσωπικές συντάξεις, χρεόγραφα, επενδύσεις, ταμεία, πληρωμές και συμβουλές επενδύσεων, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών που απαριθμούνται στο Παράρτημα I της οδηγίας 2006/48/EK.

18. Κατά την αιτιολογική σκέψη 33 της οδηγίας 2006/123/EK, οι υπηρεσίες που διέπονται από την εν λόγω οδηγία αφορούν ευρύ φάσμα δραστηριοτήτων που μεταβάλλονται διαρκώς, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται οι υπηρεσίες προς τις επιχειρήσεις, όπως είναι οι υπηρεσίες παροχής συμβουλών σε θέματα διοίκησης και διαχείρισης, οι υπηρεσίες πιστοποίησης και οι υπηρεσίες δοκιμών· οι υπηρεσίες διαχείρισης εγκαταστάσεων, συμπεριλαμβανομένης της συντήρησης γραφείων· οι υπηρεσίες διαφήμισης· οι υπηρεσίες προσλήψεων· και οι υπηρεσίες εμπορικών πρακτόρων. Από την εν λόγω οδηγία διέπονται, επίσης, οι υπηρεσίες που παρέχονται τόσο σε επιχειρήσεις όσο και σε καταναλωτές, όπως είναι οι υπηρεσίες νομικών ή φορολογικών συμβουλών· οι υπηρεσίες που συνδέονται με ακίνητα, όπως υπηρεσίες μεσιτικών γραφείων· οι υπηρεσίες κατασκευαστικών εταιρειών, περιλαμβανομένων των υπηρεσιών αρχιτεκτόνων· το διανεμητικό εμπόριο· η οργάνωση εμπορικών εκθέσεων· **η ενοικίαση αυτοκινήτων**· και υπηρεσίες ταξιδιωτικών γραφείων. Διέπονται, επίσης, από την εν λόγω οδηγία οι υπηρεσίες προς τους καταναλωτές, όπως είναι οι υπηρεσίες στον τομέα του τουρισμού, περιλαμβανομένων των ξεναγών, οι υπηρεσίες αναψυχής, τα αθλητικά κέντρα και τα πάρκα αναψυχής, και, κατά τον βαθμό που δεν αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, οι υπηρεσίες υποστήριξης κατ' οίκον, όπως η παροχή βοήθειας σε ηλικιωμένα άτομα. Αυτές οι δραστηριότητες μπορεί να περιλαμβάνουν υπηρεσίες που προϋποθέτουν εγγύτητα μεταξύ παρόχου και αποδέκτη, υπηρεσίες που συνεπάγονται τη μετακίνηση του παρόχου ή του αποδέκτη, καθώς και υπηρεσίες που μπορούν να παρασχεθούν από απόσταση, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών που παρέχονται μέσω Διαδικτύου.

19. Το παράρτημα I της οδηγίας 2013/36/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/EK και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/EK και 2006/49/EK (στο εξής: οδηγία 2013/36/EE) περιλαμβάνει τον κατάλογο δραστηριοτήτων που

υπόκεινται σε αμοιβαία αναγνώριση, στο σημείο 3 του οποίου αναφέρεται μόνον η χρηματοδοτική μίσθωση (leasing) (και όχι η λειτουργική).

Σκεπτικό της απόφασης περί παραπομπής

29. Αναλύοντας τους προαναφερθέντες νομικούς κανόνες, το Upravni sud u Zagrebu (διοικητικό δικαστήριο του Ζάγκρεμπ) επισημαίνει ότι η οδηγία 2013/36/ΕΕ, η οποία ρυθμίζει τις δραστηριότητες των πιστωτικών ιδρυμάτων, αναφέρει μόνο τη χρηματοδοτική μίσθωση, ενώ η λειτουργική μίσθωση δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της.

30. Κατ' εφαρμογήν εξ αντιδιαστολής επιχειρήματος, δεδομένου ότι η προπαρατεθείσα οδηγία 2013/36/ΕΕ ορίζει ότι μόνον η χρηματοδοτική μίσθωση περιλαμβάνεται στις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες, στην περίπτωση λειτουργικής μίσθωσης πρέπει να εφαρμοστεί η οδηγία 2006/123/ΕΚ.

31. Από το προμνημονευθέν άρθρο 2 και την αιτιολογική σκέψη 33 της οδηγίας 2006/123/ΕΚ προκύπτει σαφώς ότι η οδηγία αυτή δεν αφορά τη χρηματοδοτική μίσθωση, αλλά αφορά ένα ευρύ φάσμα υπηρεσιών που καλύπτουν ποικίλες δραστηριότητες, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται η ενοικίαση αυτοκινήτων, η οποία μπορεί να θεωρηθεί ως λειτουργική μίσθωση.

32. Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι από τις προμνησθείσες διατάξεις του εθνικού δικαίου προκύπτει ότι η Δημοκρατία της Κροατίας (στο πλαίσιο του ελέγχου που διενήργησε ο καθού) εξομοίωσε τη λειτουργική μίσθωση με χρηματοοικονομική υπηρεσία, μολονότι το δίκαιο της Ένωσης δεν χαρακτηρίζει την υπηρεσία αυτή ως χρηματοοικονομική.

33. Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο περιορισμός της ελευθερίας εγκατάστασης κατά την έννοια του άρθρου 49 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης περιλαμβάνει οποιοδήποτε εθνικό μέτρο το οποίο, ακόμη και αν εφαρμόζεται άνευ διακρίσεων λόγω ιθαγένειας, ενδέχεται να παρακωλύσει ή να καταστήσει λιγότερο ελκυστική την άσκηση, από τους υπηκόους των κρατών μελών της Ένωσης, της ελευθερίας εγκατάστασης που εγγυώνται οι ιδρυτικές Συνθήκες. Εν προκειμένω, η επίμαχη εθνική ρύθμιση ενδέχεται να παρακωλύσει την άσκηση δραστηριοτήτων ενοικίασης ή λειτουργικής μίσθωσης από την προσφεύγουσα, αλλά και πρόσωπα από άλλα κράτη μέλη που επιθυμούν να δραστηριοποιηθούν στην Κροατία, ή να αποθαρρύνει τα εν λόγω πρόσωπα από την άσκηση τέτοιων δραστηριοτήτων.

Προδικαστικά ερωτήματα

39. Ως εκ τούτου, το Upravni sud u Zagrebu (διοικητικό δικαστήριο του Ζάγκρεμπ) διατηρεί αμφιβολίες ως προς την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης σε σχέση με το ζήτημα αν η ρύθμιση που προβλέπει τον έλεγχο των υπηρεσιών λειτουργικής μίσθωσης από τη Financijska agencija (οικονομική υπηρεσία)

καθιστά την αγορά της Δημοκρατίας της Κροατίας λιγότερο ελκυστική για την άσκηση της ελευθερίας εγκατάστασης που εγγυώνται οι ιδρυτικές Συνθήκες.

40. Προκειμένου να εξεταστούν οι λόγοι της προσφυγής, το Upravni sud (διοικητικό δικαστήριο) αναστέλλει δυνάμει του άρθρου 45, παράγραφος 2, σημείο 1, του Zakon o upravnim sporovima (νόμου περί διοικητικών διαφορών) (*Narodne novine*, 20/10, 143/12, 152/14, 29/17 και 110/21) τη διαδικασία με απόφαση [παραλειπόμενα] της 12ης Απριλίου 2022 και υποβάλλει στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως για την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης:

1. Εμπίπτουν οι υπηρεσίες λειτουργικής μίσθωσης ή/και μακροχρόνιας ενοικίασης αυτοκινήτων στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2006/123/EK (οδηγίας σχετικά με τις υπηρεσίες), όπως προκύπτει από το εγχειρίδιο εφαρμογής της οδηγίας για τις υπηρεσίες της 13ης Μαρτίου 2008, το οποίο εκδόθηκε από τη Γενική Διεύθυνση Εσωτερικής Αγοράς και Υπηρεσιών; Θεωρείται χρηματοδοτικό ίδρυμα, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, σημείο 26, του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013, πρόσωπο το οποίο ασκεί δραστηριότητα λειτουργικής (και όχι χρηματοδοτικής) μίσθωσης ή/και μακροχρόνιας ενοικίασης αυτοκινήτων;

2. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα και αρνητικής απάντησης στο δεύτερο ερώτημα, συνάδει με το άρθρο 49 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε συνδυασμό με τα άρθρα 9 έως 13 της οδηγίας 2006/123/EK να παρέχεται στον Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga (κροατικό οργανισμό εποπτείας των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών) (HANFA) η εξουσία εποπτείας της παροχής υπηρεσιών λειτουργικής μίσθωσης ή/και μακροχρόνιας ενοικίασης αυτοκινήτων, δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, του Zakon o leasingu (νόμου περί χρηματοδοτικής μίσθωσης) και η εξουσία επιβολής πρόσθετων απαιτήσεων και περιορισμών στις επιχειρήσεις που ασκούν τις εν λόγω δραστηριότητες;

3. Υπό περιστάσεις όπως οι επίμαχες εν προκειμένω, κατά τις οποίες η εδρεύουσα σε κράτος μέλος μητρική εταιρία επιδιώκει να παρέχει, μέσω θυγατρικής της, σε άλλο κράτος μέλος τις ίδιες υπηρεσίες με αυτές που παρέχει στο κράτος μέλος της έδρας της, έχουν το άρθρο 49 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα άρθρα 9 έως 13 της οδηγίας 2006/123/EK την έννοια ότι επιτρέπουν εθνική νομοθεσία [τον Zakon o leasingu (νόμο περί χρηματοδοτικής μίσθωσης)] που επιβάλλει πρόσθετες απαιτήσεις και περιορισμούς σε θυγατρική εταιρία, δυσχεραίνοντας ή καθιστώντας λιγότερο ελκυστική την άσκηση των εν λόγω δραστηριοτήτων;

[παραλειπόμενα]